

Gezalfd door een zondares

Als je naar het boeiende keramiek kijkt van Herman Falke over de zondares die Jezus' voeten zalft en die te horen krijgt: "Uw zonden zijn u vergeven," dan hoef je er eigenlijk niet veel bij te vertellen.

Het verhaal staat in Lucas 7, 36-50. De twee hoofdfiguren zijn de farizeeër Simon en rabbi Jezus, twee godsdienstige mensen, maar met een heel andere opvatting over God. Simon behoort tot de vroomheidsbeweging die Israël rein wil houden door de strenge onderhouding van de reinheidswetten der traditie. Je moet je in zijn opvatting niet ophouden met zondaars, want God gruwet van onreinheid. Hij meent dan ook God in bescherming te moeten nemen tegen Jezus, want die heeft een totaal ander Godsbeeld.

Jezus is een Godsmán, die omgaat met tollenaars en zondaars, die met hen bevriend is en met hen eet en hun een voorshot van vertrouwen geeft. Voor de Farizeeën kan dat absoluut niet.

Die tegenstelling komt duidelijk aan het licht, als onder de maaltijd opeens een bekend hoertje de zaal binnenstapt en zonder iemand aan te kijken recht naar Jezus gaat en zijn voeten zalft met kostbare balsem. Er valt een doodse stilte en iedereen wacht

op het moment dat Jezus haar ruw van zich af zal stoten. Maar Jezus doet niets en laat haar rustig haar gang gaan. Dit moment heeft Falke prachtig in beeld gebracht. Simon, die net als het hele gezelschap met diepe verontwaardiging toekijkt, denkt bij zichzelf: "Eén ding is nu wel duidelijk: die Jezus is geen profet, anders wist hij wie hem aanraakt en zalft. Door dit toe te laten valt Jezus door de mand."

Maar het is Simon die door de mand zal vallen. Jezus kiest duidelijk voor de vrouw, die haar geloof met zoveel affectieve uitbundigheid tot uiting brengt.

Nu zijn de kaarten geschud. Het verhaal kon hier ophouden. Jezus kon opstaan en zeggen: "Sorry, ik zit hier aan de verkeerde tafel." Maar het verhaal gaat verder. Jezus probeert Simon duidelijk te maken, dat zijn godsvrucht kil en koud is en alleen berust op het onderhouden van allerlei wetten. Maar God geeft niets om al die koude drukte; het gaat God om de liefde van een warmkloppend mensenhart. En dan kun je veel fouten gemaakt hebben, maar als de liefde centraal staat in je leven, worden al je zonden vergeven.

Er heerst een diepe stilte in de zaal. Men hoort als het ware de disgenoten denken: "Wie is die man, die zelfs zonden durft vergeven?" En sommigen zullen gedacht hebben: "Eindelijk eens iemand die de vrome Simon de waarheid durft te zeggen." Maar Simon geeft geen krimp, zoals fanatieke mensen nooit doen, toen niet en nu nog niet. Hij accepteert die vrouw niet en wijst daardoor Jezus ook af. Hij is een slechte gastheer, zegt Jezus. Want bij hem is Jezus niet echt thuis, omdat Simon zich met al zijn vroomheid niet kan openstellen voor de milde barmhartigheid van God.

Het is verbazingwekkend, hoe actueel de oude bijbelverhalen blijven.